

Hvad angaar de ved Fabrikslovens § 1, 2det Stk. hjemlede kommunale Vedtægter, da er det vor Erfaring, at de overalt, hvor de er udstedt, har virket overordentlig heldigt og til almindelig Tilfredshed. At de desuagtet kun er gennemført i en halv Snes Købstadskommuner, forekommer os at bevise det ufyldestgørende i at overlade Virkeliggørelsen af Lovens Bestemmelser til de kommunale Raad og Nødvendigheden af, at disse Forhold endeligt ordnes gennem Lovens Bestemmelser.

Man tillader sig herhos at udtale Ønskeligheden af, at Lovens Bestemmelser udvides særlig derved:

at Antallet af de Arbejdere, der skal forefindes paa et Arbejdssted, for at dette kan komme ind under Loven, nedsættes, og

at Arbejdstiden ogsaa for Arbejdere over 18 Aar begrænses, ved at der for disse fastsættes en Maksimalarbejdsdag.

Sluttelig skal man anbefale, at Bestemmelsen om Siddepladser for Butikspersonale overensstemmende med Arbejdsraadets Forslag til Indenrigsministeren optages i Loven, hvis dette Spørgsmaal ikke forinden er ordnet ved særlig Lov.

Ærbødigst

Centralorganisationen
af danske Handels- og Kontormedhjælper-Foreninger.